

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 5008/2021

30.09.2021. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Милан Бургић, адвокат из ..., против тужене Комерцијалне банке АД Београд, коју заступа Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1773/20 од 20.04.2021. године, у седници одржаној 30.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1773/20 од 20.04.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1773/20 од 20.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П 2129/20 од 15.10.2020. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је ништава и да не производи правно дејство одредба члана 6. став 1. уговора о динарском кредиту за рефинансирање кредита и кредитне картице без девизне клаузуле број ... од 17.11.2011. године којим је тужилац обавезан да плати туженој банци једнократну накнаду у висини од 1% од износа одобреног кредита, на име трошкова пуштања кредита у коришћење закључен 17.11.2011. године између тужиоца и тужене. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу на име неоснованог обогаћења исплати 5.000,00 динара на име трошкова обраде кредита и пуштање кредита у коришћење са законском затезном каматом на овај износ почев од 17.11.2011. године до исплате. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 1773/20 од 20.04.2021. године, одбијена је као не основана жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП јер је одлука у складу са правним ставом Грађанског одељења Врховног касационог суда од 22.05.2018. године и допуном правног става од 16.09.2021. године, код утврђења да тужилац није био упознат са врстом и висином трошкова кредита у предуговорној фази.

Ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 468. став 1. ЗПП, споровима мале вредности сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. По члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате трошкова обраде кредита поднета је 24.07.2020. године. Вредност предмета спора је 5.000,00 динара.

С обзиром да је према вредности предмета спора у питању спор мале вредности, то према цитираном члану 479. став 6. ЗПП ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић